

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epitome De Fide Et Operibvs, Adversvs chimærica[m]
illam atq[ue] monstrosam Martini Lutheri libertatem,
quam ipse falso ac perditæ Christiana[m] appellat**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniæ, 1525

VD16 H 4817

Altera Martini libertas ostendit[ur] e[ss]e me[n]struata & stercoraria
captiuitas. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30498

tia, nisi cōmētitiā forte, aut (ut aiūt) chimerica, Vt ergo iustus ac deo dign^o fias, nulla oīno re tibi ē opus, q̄ppe q̄ iā sis iustus ac deo dign^o p̄ fidē, q̄ si fueris, certe frustra niteris p̄ opa bona q̄ iustitiā nō efficiūt, s̄ ex ea prodeūt, Proinde q̄n Martin^o dicit, Ch̄riana libtas facit, ne cuiq̄ opus sit lege ul' opibus ad iustitiā & salutē, qd̄ aliud dicit, nisi q̄ ch̄riana libtas facit, ne hō operib^o opus habeat ut iustificet. i. iustus fiat, q̄ iā iust^o ē & fuit, aut ut opa illū iustificet, quē p̄ exigūt iā añ iustificatū Et (ut totā simul sniam cōplectar) ch̄riana libtas id facit, ut null^o bonis opibus opus habeat ad hoc ut effectus causam suā efficiētē producat uel antecedit, Hęc autē cū ip̄sibilia sint, nihil plus libtatis q̄ sit a bonis operib^o colligit, q̄ si qs̄ hoīm dicat eo iure a bonis opib^o eē libez, q̄a his op^o nō h̄z ad fabricādā chimerā .i. rē cōmētitiā & ip̄sibilē. Quocirca ipsa iure nimiz chimerica libtas uenit nūcupāda, Hęc ē itaq̄ p̄clara libtas illa ch̄riana nimiz chimerica, ul' si qd̄ est portēto silius q̄ sic prodigiōsi hoies efferūt sese & efferāt cōtra oēm legē tū diuinā tū hūanā De priore Martiniana libertate tantum dixisse sufficiat

¶ Altera Martini libertas ostendit eē mēstruata & stercoraria captiuitas. Cap. XVI.

DE sc̄da ꝑo Lutherana libtate nūc dicam^o, Sūt etem̄ & alia q̄dā de gñe bonoz, laudabilia opa, hoīs vcz nondū iustificati, q̄ qdē ea rōne nō iustificāt, nec sane iustificare p̄nt, q̄a mortua sunt & hominē a pcti macula nō emūdant, nec iustificatiōe dignū faciūt, uez in scripturis p̄ano mēstruata & stercorib^o assimulant, uti i prima ꝑitate oñdim^o, De his §. 3. inqt Martin^o, uerbū dei &c. sola fide suscipi p̄t & coli, iō claz ē, ut aīa solo ꝑbo opus habeat ad uitā & iustitiā. Ita sola fide & nullis opibus iustificat hō, Itē. §. II. añ oīa memor esto fidē sine opibus iustificare &c. p̄cepta qdē docēt bona &c. ut hominē sibiꝑsi oñdāt &c. & de suis opibus desperet. Deinde §. 13. sic inqt Vbi ꝑo p̄cepta doct^o fuerit impotētiā suā & iā anxius fact^o, q̄ studio legi satisfiat &c. Tū ꝑe &c. in nihilū re dactus &c. nō inuenit in seipso q̄ iustificet &c. Hic &c. Promissa dei dicūt &c. En tibi crede i Ch̄m &c. grāz iustitiā &c. & oīa, si credis, habebis. Ecce cādide lector Martinū hic loq̄ de hoīe nōdū iustificato, nōdū roborato p̄ grām, q̄ legis p̄cepta adimplere ualeat, Porro sicut s̄pe dixit Martinus, iustū eo

noie liberæ eē a lege legisq; opibus, q; eis opus nō hz, ut p ea iu
stificet, ita certe eodē locutiōis gñe, seqt̄ ipiū iustificādū eo no
mine a lege eiusq; opib⁹ eē liberæ, q; bonis opib⁹ opus nō ha
beat, q; eis nō indiget, ut p ea iustificet, Sed dū istud asserit qd
aliud statuit, nisi q; p̄ctōr eo noie liber sit a bonis opibus, quia
eis nō indiget ad hoc, q; op⁹ mortuū uiuificet hoīez mortuū, ut
mēstrua & stercora pollutū abluāt, animāq; sanctificēt. Proñ
quēadmodū priorē chimæricā dixim⁹ libtatē, ita profecto &
hāc (si v̄bis ut amur apli atq; pphete) iure possum⁹ dicere mē
struatā atq; stercorariā libtatē. Gaudeāt nūc igit̄ in sinu suo in
foelices illę & stupidæ Lutheranae paleę, qbus p̄ceptor Mar
tinus, tā sordidā (dicerē p̄clarā) p̄posuit libtatē, nēpe q; utrāq;
uel ex chimæris uel ex mēstruis atq; stercorib⁹ natā & extra
ctā huic mūdo inuexit atq; honorifico noie chr̄ianę libertatis
donauit, uerū cū ex tā foedis (ut dixim⁹) exordijs nata sit & sub
limata, iccirco nimis nullo claro, nullo honestatis noie uenit
p̄conizāda, sed chimærica dūtaxat, mēstrua q; & stercoraria
captiuitas nō libtas iure ueniet nūcupāda, Porro facile ē cerne
re q̄tū hec libtas distet a libtate priorē, Hęc etem libtas rē res
picit possibilē, nēpe q; v̄fat circa hoc qd ē hoīem q; iniust⁹ ē po
stea fieri iustū, qd sane possibile ē, Circa hoc v̄o possibile obti
nēdū conat̄ astruere Martin⁹, ipiū eē liberæ ab opib⁹ eo noie,
q; eis opus nō hz, ut p ea iustificet, non qdē q; ipiū iustū fieri
sit impossibile, s; q; id p opa mortua fieri, sit impossibile, vñ (ut. 2.
physicor; elicit̄ propter absurditatē, ridiculū esset dicere) talia
frustra agi, qn poti⁹ dicēdū est, ea uane tētari. Exēplū ē ibidē,
si qs balneet sese, ut sol eclypset, quēadmodū et nos, nō frustra
sed uane dicerem⁹ eū conari, q; fornacem ardētē, butyro ob
struere moliret. Hęc de posteriore libtate. Prior v̄o libtas cir
ca hoc v̄fat, q; ē iustū iustificari, i. eū q; iust⁹ ē iustū fieri, qd ni
mis impossibile ē fieri, Fingit ergo circa hoc Martin⁹, quādā a
bonis opib⁹ libtatē, q̄ten⁹ ad obtinēdā iustitiā, ei q; iust⁹ ē opus
nō sit bonis opib⁹, nō qdē q; si opa iustitię nō sint magnę effica
cię, s; q; repugnātiā inuoluit, ut is q; iust⁹ ē, fiat p bona opa iu
stus, Neçaria ergo nō sunt iusto bona opa atq; iccirco liber ē
a beis, Vides hāc Martini rōnē cādide lector, q; p̄sens sit & ef
ficax, q; ceu indissolubili nodo perplexi & ligati tenent̄ miseri
Lutherani.